

[Pæter Nielsen.]

være på felter, der ikke rammer ham og hans. De spareforslag, vi har set, har derfor i virkeligheden været forsøg på at få lagt tilværelsens byrder over på andre skuldre. Der kan her i folketetinget ikke samles flertal for en virkelig nedsættelse af samfundets udgifter. Der er stort flertal for at bevare og udbygge vore sociale institutioner og vore kulturelle goder og for at opretholde et forsvar. Det modsatte har jo også vist sig at være dyrere.

Vi kan derfor nøgternt regne med, at samfundet i fremtiden må have skatter ind i uformindsket målestok og er nødt til for at opretholde beskæftigelsen og pengenes værdi at føre en fornuftig finanspolitik. Det sidste folketingsvalg viste da også, at der i befolkningen er en voksende forståelse herfor. Der ødsles heller ikke i dag på noget område, og der opkræves i Danmark ikke højere skatter end i alle andre lande, uanset hvilken politisk sammensætning disse landes lovgivende og skatteudskrivende forsamlinger har. Kan vi forsvare at nedsætte skattebyrden, må det gøres, men det må være en lige så stor pligt at fordele skatterne på tilbørlig og retfærdig måde og ikke bibeholde systemer, der foruden skattebyrden er til ekstra plage for befolkningen. Ideen med at bibeholde et irriterende skattesystem for på den måde at animere til skattelettelser er forkert. Skattelettelser går ikke over den egentlige skattelovgivning, men over den almindelige finans- og udgiftspolitik. Samtidig med at man arbejder på mindre skatter, kan der uafhængigt af dette godt arbejdes på en mere fornuftig fordelingsordning uanset den samlede byrdes størrelse.

De fleste civiliserede lande opkræver da også skat af den løbende indtægt, hvorved den enkelte skatteyder får en mere jævn og glidende skattebetaling og ikke betaler på den puklede måde, som Danmark snart er ene om at opretholde. Han svarer sin skat efter evne og ikke efter en forhenværende eller eventuelt kommende evne. Det er sagt utallige gange, at kildeskatten kun er en opkrævningsform, og den påstand bliver selvfølgelig ikke rigtig af at blive gentaget. Var der blot tale om formen for opkrævning, var det ikke værdt at have politisk uenighed herom; det måtte kunne klares med f. eks. interessekontorer og

hyppigere og derved mindre skatteindbetaling. Men skat af løbende indtægt, altså kildeskatt, er en for skatteyderne mere behagelig og retfærdig form og løser et utal af vort nuværende skattevildnis' problemer: først og fremmest problemet med den svingende skattesvarelse med lettelse, så øgede byrder, så lettelse og så endnu større byrder. Alle andre landes befolkninger værdsætter den jævne og derfor altid forholdsvis milde beskatning, og det er kun i Danmark, man har gjort hele dette spørgsmål til et politisk kampmiddel.

Vi kan alle se, at bl. a. vor marginale skat i dag er alt for høj i forhold til den øvrige beskatning. Hvis en skatteyder ved ekstra arbejdsindsats sætter sine indtægter i vejret, beskattes denne ekstra indtægt alt for hårdt. Vi har her alt for høje skatteprocenter, ja, visse steder er vi endogså over 100 pct. Enhver kan se, at der må være noget fåbeligt ved den slags. Selvfølgelig vil ingen tjene flere penge, hvis de skal betale mere i skat af ekstraindtægten end selve det indtjente beløb. Men gennem den udviklede skattelabyrint skal man så senere have kompensation herfor, og denne kan blive meget tilfældig. Det må dog være enhver skatteydere elementære ret at vide, hvor meget han skal aflevere til samfundet af en merindtægt. Det kan han i Danmark kun få besked om, hvis han kan opgive sine indtægter for de kommende 5 eller 6 år. Andre lande har en lige så stor direkte beskatning som vi, men der svarer man den reelle skat med det samme, og samfundet har da ikke mere at gøre med den indtægt. Der er der derfor rimelige satser for merindtægter, idet man med det samme kun svarer den såkaldte ligevægtsskat og ikke mere. Her i Danmark skal man af en sådan ekstra arbejdsindsats betale mere i skat for så næste år at skulle have dele af denne refunderet, hvilket bevirker, at man det næste år igen skal betale mere på grund af den snart 3 år gamle ekstrafortjeneste o. s. v. o. s. v. Hvis befolkningen var klar over, hvor ejendommeligt vort skattesystem i grunden er, ville den rejse sig i samlet protest — uanset politisk anskuelse.

Der klages i dag over mangel på arbejdskraft — det kan dog ikke gælde for alle landets egne — men vort skattesystem betager i dag folk lysten til at gøre en ekstra